

[Arbejdsministeren.]

få arbejdsløshedsdagpenge på tilsvarende måde.

Den foreslåede ændring vil derfor utvivlsomt kræve ændringer i arbejdsløshedsloven.

Sådanne lovændringer vil anfægte et af de fundamentale principper, hvorpå arbejdsløshedsforsikringen hidtil har bygget, nemlig det absolutte krav om, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste alene kan udbetales til sådanne ledige medlemmer, som stiller deres arbejdskraft til rådighed, uden at det er muligt for dem selv eller for arbejdsformidlingen at skaffe et passende arbejde. Arbejdsformidlingskontoret vil ganske vist i den omhandlede situation i ferielukningsperioden ikke kunne anvise den pågældende varigt arbejde andetsteds, idet dette ville stride mod den aftale, han må forudsættes at have med arbejdsgiveren om, at han skal vende tilbage til arbejdet efter ferielukningen. Endvidere finder ferielukning normalt sted i en periode, hvor det i almindelighed — netop på grund af ferien — er vanskeligt at anvise andet arbejde. Dette udelukker dog ikke, at arbejdsformidlingen i påkommende tilfælde kan anvise den pågældende arbejde af kort varighed, som kan udføres inden for ferielukningsperioden.

For så vidt det i begrundelsens sidste afsnit er anført, at den foreslåede ordning „ikke vil koste samfundet noget“, skal det bemærkes, at dette synes at måtte hvile på en forudsætning om, at der i den aktuelle situation er en sådan ledighed, at der reelt ingen muligheder er for, at pågældende kan komme i arbejde inden for eller uden for sit faglige område, en forudsætning, som imidlertid kun vil være til stede i perioder med en betydelig ledighed.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til udenrigsministeren (30. juli 1974):

„Vil ministeren stoppe licitationen af offentlige arbejder i de øvrige EF-lande?“
(Spn. nr. 343).

Begrundelse.

Trods regeringens delvise ophævelse af bygge- og anlægsstoppet stiger beskæftigelseskrisen fortsat mod et katastrofalt niveau,

og en lang række danske virksomheder er allerede trådt i likvidation.

Regeringen har fundet en løsning for gartnerierhvervets krise, som viser, at en liberal regering, trods dens ideologiske anerkendelse af de frie markedskræfters spil, udmærket kan fravige jungleloven. Da anlægs- og byggesektoren har en langt vigtigere samfundsøkonomisk stilling end gartneriet, må regeringen i denne særlige, truende situation kunne stoppe licitationen af offentlige arbejder i udlandet og søge andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger gennemført.

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (1. august 1974):

Bestemmelserne om udbud af offentlige arbejder i EF-landene findes i Rådets direktiv af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (direktiv 71/305/EØF).

Ifølge artikel 7 i direktivet finder reglerne anvendelse på offentlige bygge- og anlægskontrakter, hvis anslåede beløb er større end 7,5 mill. kr. Ifølge artikel 12 skal de ordregivende myndigheder give meddelelse om udbuddet. Meddelelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

I Danmark bekendtgøres licitationer sædvanligvis i dagspressen. Dette gælder også de kontrakter, der er så store, at de er omfattet af direktivet. Bekendtgørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er således en supplerende bekendtgørelsesform.

På grund af bygge- og anlægsstoppet har der i 1973 i Danmark kun været 9 licitationer, der var omfattet af direktivet. Interessen for disse licitationer i de øvrige EF-lande må siges at have været ringe, idet der i intet af tilfældene er indkommet bud fra entreprenører i disse lande.

Rent bortset fra, at et ophør med bekendtgørelse af større licitationer i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ville være i strid med de nævnte bestemmelser, ville et sådant ophør næppe være af større betydning, da interesserede udenlandske entreprenører på anden måde vil kunne gøre sig bekendt med licitationer i Danmark. Dette sker da også i praksis, idet bl. a. en del svenske firmaer byder i licitationer afholdt her i landet.